

zuška
UHERSKÉ HRADIŠTĚ

č. **3**

říjen
2020

občasopis

LIDUŠKA

YouTube ZUŠka

f ZUSkaUH

WWW zusuh.cz

Obálku tohoto tak trochu fotografického čísla tvoří snímek historicky první vítězky soutěže **Selénita** (více na str. 11) **Světlany Malinové** z roku 2015. Absolventka oboru Fotografie a nová média ZUŠky studovala obor fotografie také na hradištské SUPŠ, následně absolvovala bakalářské studium v ateliéru dokumentární fotografie Markéty Kinterové na FAMU, kde nyní postoupila do magisterského studia. Patří mezi nepřehlédnutelné tváře mladé české fotografie.

LIDUŠKA

občasopis – vychází 4x ročně
číslo 3/20 • 20. 10. 2020 • Uherské Hradiště
evidenční číslo: MK ČR E 23647

vydavatel:
Základní umělecká škola
Uherské Hradiště
Mariánské náměstí 125
686 01 Uherské Hradiště
IČO: 46254323

www.zusuh.cz

ředitel školy: **Jiří Pospíchal**
neoznačené texty: **Martina Gogolová,**
Michal Stránský
grafika a sazba: **Michal Stránský**
neoznačené fotografie a obrazy:
pocházejí z archivu ZUŠ
tisk: **Agentura NP Staré Město**

Vážení přátelé naší ZUŠky,

vítám vás na prahu nového školního roku. Situace v celé společnosti se může jevit jako značně nepřehledná s náznaky frustrace z budoucnosti. Celý umělecký i vzdělávací svět na první pohled může vykazovat znaky ohrožení.

Pedagogové a umělci však mají ve svém genetickém kódu vepsanou kreativitu a to mě naplňuje optimismem, že ze současné situace vyjdeme silnější a zkušenější. Ve zkušebním jarním provozu distanční výuky jsme našli cesty, jak udržet umění v životech vašich dětí, našich žáků. V současné době analyzujeme získané zkušenosti, abychom je mohli aplikovat i do standardní výuky, a tím neustále zlepšovat nabídku naší školy.

Dovolím si vás upozornit na rozhovor se slavným hokejistou a trenérem Jaroslavem Balaštíkem. Nacházíme v něm spoustu styčných bodů při výchově dětí, ať už ke sportu či umění. Cíl je vždy stejný. Vychovat silnou osobnost s vlastním názorem na svět kolem sebe. Ať již v umění či sportu. A věřím, že vzájemné inspirace dokážeme převést do praxe.

Náš ústav není kroužek, jak bývá někdy označován, ale školou v nejširším slova smyslu. Přinášíme vzdělání, setkání s osobnostmi daného oboru, soustředění našich souborů, mnoho předmětů k základnímu studiu. Jsme jedním z pilířů vzdělanosti a kulturnosti Slovácka.

A protože si velmi vážíme vaši důvěry i věrnosti našich žáků i v této nelehké době, rozhodli jsme se společně s výborem SRPŠ naší školy nevybírat finanční příspěvek ve výši 300 Kč, jak bývá každý rok zvykem. Tuto ztrátu nahradíme úsporami v rámci vedení celé školy.

Vážení přátelé, přeji nám všem radostný školní rok, plný vzájemné úcty a inspirace.

Jiří Pospíchal
ředitel ZUŠ Uherské Hradiště

Vydávání našeho časopisu podporuje **mapuh.cz**, projekt je zaměřený na rozvoj kvalitního a inkluzivního vzdělávání včetně neformálního vzdělávání dětí a žáků na mateřských a základních školách.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MS
MT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Projekt Místní akční plán
ORP Uherské Hradiště II,
registrační číslo
CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0008649,
je spolufinancovaný z prostředků
EU, Operačního programu
Výzkum, vývoj a vzdělávání,
a státního rozpočtu

Uherské Hradiště
Střední Slovácko

STAROMĚSTSKO

MAP ORP UH II

Jaroslav Balašík a Jiří Pospíchal.
foto Martina Gogolová

Umět si přihrát

Houslista a ředitel **Jiří Pospíchal** v rozhovoru s hokejistou a trenérem **Jaroslavem Balašíkem**

Naše ZUŠka se podobně jako projekt Sporták, v němž je zapojen bývalý hokejový reprezentant Jaroslav Balašík, stará dlouhá léta o smysluplnou náplň dětí v našem městě i v okolních obcích. Vnímali jsme to jako dobrý důvod k rozhovoru pro školní časopis. Není přece nad to, když se mohou svými zkušenostmi vzájemně obohatit lidé z odlišných prostředí. Tím spíš, když se velice rychle ukáže, že odlišnosti zdaleka nejsou tak důležité, jak by si ledaskdo na první pohled myslel.

JP: Úvodní otázka se týká tvého dětství: Kdy jsi začal s tréninky?

JB: Jsem kluk ze Štěpnic, ze sídliště, takže jsem po škole s klukama hrál různé hry, lezl po stromech, zároveň můj otec, bývalý atlet, mě vedl ke sportu a k pohybové průpravě a v první třídě mě přihlásil do hokeje. Začal jsem tenkrát s pravidelným tréninkem a od té doby se hokej stal a zůstal nedílnou součástí mého života. Tréninky jsme měli třikrát týdně,

od třetí třídy k tomu o víkendu zápasy, což je v tomto režimu v podstatě dodnes, takže v průměru jsou děti čtyřikrát až pětkrát v týdnu na ledě, buď na tréninku nebo na zápase.

V tomto jsme my umělci dost pozadu, protože děti mají hodinu jednou týdně, což je vlastně hrozně málo. Je to tedy nepoměr. Děti, které chodí do ZUŠky, cvičí ale i doma. Ty jsi taky mimo tréninky nějak posiloval nebo cvičil?

My jsme se v dětství pohybovali denně venku po škole, celé odpoledne až do večera, mezitím mě otec zavlel na trénink a po něm jsem se ven třeba vrátil. Ložili jsme po stromech, ručkovali, hráli fotbal, basketbal, honičky, vlastně jsme posilovali a trénovali, aniž bychom si to uvědomovali.

To je zajímavá myšlenka – jak udělat trénink tak, aby děti trénovaly, aniž by si to uvědomovaly! To je výzva, jak udělat cvičení a tréninky tak, aby to děti braly jako hru. Nebudu samozřejmě první, kdo řekne – škola hrou. Na svých trénincích učím malé pětileté děti bruslit a na svých hodinách si s nimi hraju, předvádím například základní postoj na medvěda, při které se učí správně přenášet váhu a zapojit svaly na no-

Sporták

Projekt agentury ALVO cílí na děti v mateřských školách a 1. třídách základních škol v Uh. Hradišti a okolních obcích. Kromě J. Balašíka učí malé děti základům sportovních dovedností takové osobnosti jako olympionička a sportovní gymnastka J. Komrsková, tenisový trenér J. Svoboda či fotbalista M. Vojtíšek. Město Uherské Hradiště projekt vítá a snaží se jej podpořit.

hou a na těle a udržet balanc. Děti to baví, hrají si a přitom se učí. A vidím po těch osmi hodinách se mnou, že se posunuly. A potom se přesunou na další sport.

Přemýšlím, na které zvířátko půjde například houslista... je to pro mě velká inspirace, že učitel by měl být kreativní a zábavný natolik, aby například odvedl pozornost od správného držení nástroje, ve vašem případě od přenášení vah na bruslích.

Když skočím potom do dospělosti k hotovému hokejistovi. Jak mu funguje mysl při hře, co řeší a prožívá, když hraje? Jestli je to podobné tomu, když stojím na pódiu a hraju na koncertě, tak už neřeším jednotlivosti a funguju s ostatními členy orchestru jako celek...

Jaroslav Balaščík

Bývalý hokejový reprezentant, narodil se v Uh. Hradišti, kde také hokejově vyrůstal. Během své kariéry se stal jednou z ikon Zlínského hokeje, kde získal třikrát titul nejlepšího střelce extraligy a dva mistrovské tituly 2004 a 2014. V NHL si zahrál v dresu Columbus Blue Jackets, působil také ve Švédsku a Finsku, v sezóně 2011 se stal členem Klubu hokejových střelců. V roce 2015 se rozhodl svoji hráčskou kariéru ukončit a začal pracovat pro agenturu Aleše Volka ALVO sports management, která ho během kariéry zastupovala. Jedním z projektů, na nichž spolupracuje, je **Sporták**.

Bude to hodně podobné jako u vás v orchestru. Na ledě při hře je nás pět plus brankář, každý máme nějaký svůj úkol a zároveň spolu všichni komunikujeme, společně přemýšlíme a potom vše zapadne dohromady v rámci útoku, obrany, celé pětky a celého týmu. Střední útočník to všechno propojuje a je ten nejdůležitější hráč. U vás v orchestru bude možná taky někdo nejdůležitější hráč.

Určitě to tak funguje i u nás. Každý má v orchestru své místo a musí vědět, co přináší, a komunikovat s ostatními hráči, aby to výsledku ladilo. Vidím v našich hrách velkou souvislost a rád bych našel nějakou cestu ke vzájemné inspiraci a obohacení. Kdysi v Praze jsme s orchestrem a sálem plným manažerů dělali projekt s názvem Orchestrace, na kterém si manažeři na základě komunikace a hry v orchestru uvědomovali, jak má fungovat firma. Znáť své místo a vědět, co mám dělat. Vyvíjel se ve tvé kariéře s věkem tvůj postoj a pocit ze hry?

Jinak jsem to vnímal ve dvaceti v mladickém elánu a jinak v šestatřiceti ve „stařeckých“ zkušenostech, když jsem končil profesionální kariéru. Postupem si člověk uvědomí souvislosti, že mívá je někdy víc, že důležité je utvářet spoje mezi útočníky a obránci. Je to ale individuální, každý hru cítí a vnímá jinak, někdo má myšlenky rychlejší, někdo pomalejší.

Všichni máme stejné možnosti a podmínky, ale důležitou roli, kromě dispozic každého z nás, může mít mentální příprava. Jak ses připravoval ty sám?

Jestli chceš být lepší než ostatní, musíš trénovat víc než ostatní. To je jednoduché. A platí to všude stejně. U nás to znamená víc posilovat, běhat, ale taky třeba spolupracovat s mentálním trenérem nebo psychologem, což jsem dělal poslední tři roky své kariéry. Tenkrát to bylo ještě citlivé téma a nebylo zvykem spolupracovat s psychologem, ale ten trend tu dnes je a je to dobře, protože výkon sportovce je tak z osmdesáti procent o hlavě a o správném nastavení, což je u vás asi podobné.

Ano, my třeba musíme hrát i hodně zpaměti, takže práce s psychikou a kontrolou nad sebou je pro nás velice důležitá. Co si myslíš, v kolika letech by měla pro sportovce, ale i pro umělce přijít ta mentální psychická pomoc?

Podle mě kolem patnáctého až osmnáctého věku, protože do té doby by měli být jeho oporou, mentorem nebo koučem rodiče a až poté, co se člověk osamostatní, může pocítovat potřebu mentální podpory.

Hrál jsi někdy na nějaký nástroj?

Nikdy. V tomto jsem nebyl aktivní, ale rád poslouchám hudbu. Obě dcery hrají, mladší na kytaru a starší na klavír, s tou jsem se pokoušel učit noty, ale brzo jsem to vzdal. Myslím si ale, že spojení hudby nebo jiného umění a sportu má určitě smysl a pro člověka je velkým obohacením. Mě ale bohužel toto minulo, pro mě byl vždy na prvním místě sport, kterému jsem naplno propadl.

J. Balaščík na ledě v dresu zlínských „Beranů“.
• foto archiv JB

Naše umělecká škola nevyučuje jenom hudbu, ale taky má obor výtvarný, taneční a literárně-dramatický. Je otázkou, jestli ty naše děti propadají taky tak vášnivě svému oboru. V nějaké míře určitě ano. Přemýšlím, jak jim dát větší prostor a možnosti, aby je to bavilo natolik, že si sami vezmou do ruky nástroj a jdou si zahrát. Velký smysl vidím v komorních hrách, orchestrech, cimbálkách a kapelách, aby měli možnost si zahrát v kolektivu. Aby bylo komu přihrát! Týmovost je důležitá, spoluhráči se naučí přihrávat a pomůžou si navzájem. A když se povede nějaká krásná akce v hokeji, tak to je potom koncert!

Vrátím se ještě k vašemu projektu Sporták. Pro koho je určen a jak to funguje?

Snažíme se v útlém věku dětem nabídnout pohybovou průpravu a různé druhy sportů. Potkají se s fotballem, atletikou, tenisem, gymnastikou a se mnou s bruslením. Okolo 450 dětí z mateřských škol a prvních tříd základních škol v Uh. Hradišti a v okolních vesnicích si během osmi měsíců vyzkouší každý tento sport. Je to pro ně taková ochutnávka, po které se mohou lépe rozhodnout, který sport by chtěli zkusit.

U nás máme pro malé děti na začátku Přípravnou hudební výchovu. Dítě si pak vybere nástroj, ale po půl roce třeba zjistí, že ho vlastně nebaví. Chtěl bych najít cestu, aby děti měly větší možnost si nástroje vyzkoušet a rozhodnout se na základě toho. Nebo si vyzkoušet postupně všechny umělecké obory, které nabízíme. Nedávno jsem četl o otci hokejového hráče NHL Pavla Zachy, který svého syna učil sám doma speciálním sportovním programem Kamevéda (Komplexní Multirozvojová Výchova Děti). Je to metoda založená na vyváženém poměru intelektuální a pohybové výchovy v předškolním věku. Dítě si celý den hraje a zároveň se učí, spontánně tvoří a rozvíjí se. Ideálním výsledkem je potom úspěšná kariéra ve vybrané oblasti sportu, umění nebo vědy. Myslíš si, že sportovec potřebuje umění pro svůj rozvoj a naopak?

Určitě. Minimálně to dá mozku další možnosti, propojení a rozvoj. Pan Zacha o tom napsal dvě knížky, je to velice zajímavé, i když už trochu extrémní, ale jeho cílem bylo vychovat vrcholového sportovce, což se mu podařilo. Pavel Zacha je třiatdvacetiletý hokejový útočník, momentálně hraje v NHL.

Byl bych rád, kdybychom spolu našli cestu, jak naše umělecké a sportovní obory propojit, abychom dětem dali možnost se rozvíjet a najít se. Kdybys mně přivedl do zušky skupinu malých hokejistů, nabídl bych jim třeba sborový zpěv, a dal jim tak možnost dotyku s něčím něžným, krásným a citlivým. Jak bys to viděl obráceně? Co by třeba banda mladých houslistů našla u vás?

U nás by třeba malí umělci zjistili, že sport je o disciplíně a není to otázka jedné hodiny týdně, ale třeba i otázka celého života. I když z nich budou jenom amatérští sportovci. Naším úkolem je jim dát to nejlepší a zkusit je nadchnout pro některý ze sportů.

To je myslím nejdůležitější, co by měl učitel a trenér dělat – umět nadchnout děti pro danou věc a být jim vzorem. Tak se pojdme domluvit a přihrajme našim dětem nové zážitky!

Jsem pro!

rozhovor připravila Martina Gogolová

Pobočky nejsou „bokem“!

Naše škola má v současné době osm poboček. Nejstarší vznikla v roce 1992 ve Starém Městě, další pak v následujícím roce v Kunovicích. Tyto pobočky již mají trvalé místo v kulturním životě obou měst. Školní rok 2007/2008 znamenal zahájení výuky ZUŠ v Buchlovicích a Polešovicích. K největšímu rozmachu ZUŠ Uh. Hradiště došlo v září 2015. Tehdy na základě iniciativy starostů obcí vznikly další čtyři pobočky – v Tupesích, Boršicích, Osvětimanech a na Velehradě.

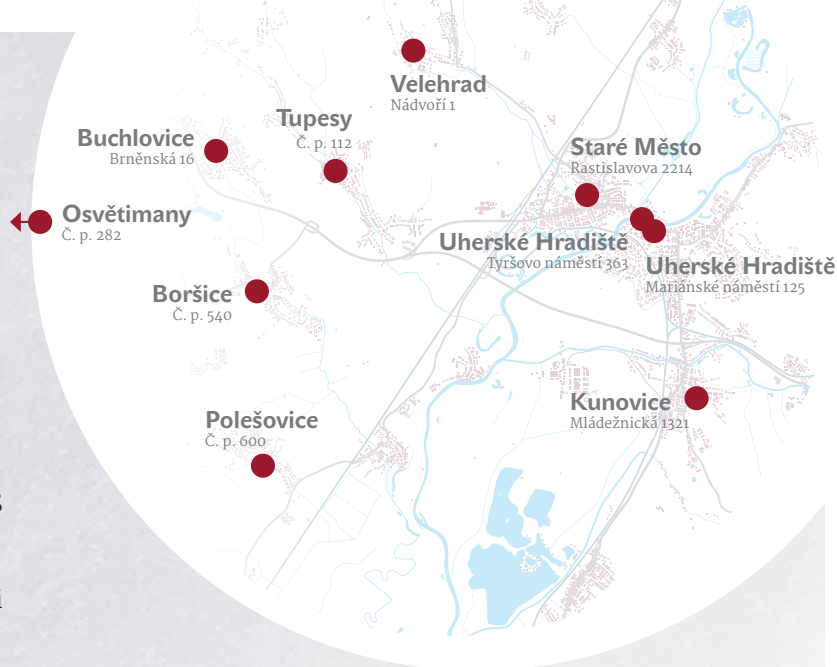
Na začátku letošního školního roku inicioval ředitel ZUŠ MgA. Jiří Pospíchal schůzky se starosty obcí, v nichž naše pobočky působí, abychom společně zhodnotili dosavadní spolupráci a naplánovali její další vývoj. Všichni zúčastnění se shodli na jednoznačném přínosu fungování naší školy v jednotlivých obcích i podpoře ze strany představitelů místních samospráv.

Velká zodpovědnost leží také na vedoucích poboček. I díky jejich úsilí se tato místně odloučená pracoviště neustále rozvíjejí, přibývají nově vyučované obory, žáci se zapojují do společenských akcí ve svých obcích.

Chtěli bychom, aby pobočky byly plnohodnotnými místy výuky, našly své směřování a místo v životě mladé generace a naši pedagogové zde rádi objevovali skryté talenty budoucích hudebníků, výtvarníků, tanečníků či herců.

Hodně štěstí všem!

Lucie Adamcová,
zástupkyně ředitele školy pro další místa vzdělávání (pobočky)

Děkujeme paní starostce a starostům všech měst, městyšů a obcí, kde působí naše pobočky, za všech-nam milá a povzbudivá slova, která pro nás do začátku tohoto školního roku napsali (a v rámečcích provázejí stránky tohoto čísla časopisu).

pobočky

Kunovice · vedoucí Mgr. Olga Strašáková

Činnost pobočky Základní umělecké školy u nás v Kunovicích po celou dobu své existence přináší našim dětem především zcela zásadní a důležité setkání s uměním v jeho různých variacích, kdy u mnohých z jejich absolventů přetrvává takto navázaný vztah po celý život. Nás ostatní pak obohacuje při setkávání s výsledky její práce při každoročních setkáních v rámci výstav, vystoupení či koncertů žáků a absolventů. Město je tedy na svou ZUŠ náležitě pyšné a snaží se její činnost podporovat. O oblíbenosti a kvalitě naší ZUŠ svědčí více než dostatečně počet dětí, které ji navštěvují, neboť v současné době jich je přes dvě stě, což je jev velmi pozitivní.

Ing. Pavel Vardan,
starosta města

Prázdniny neznamenají pro muzikanty v žádném případě čas, kdy by odložili svá „fidlátka“ do futráků. Naopak, během

léta se vždy koná velké množství nejrozličnějších kursů a „dílů“ snad ve všech hudebních oborech. A naši učitelé spolu se svými žáky rozhodně neopomíjejí příležitosti, které jim tyto akce nabízejí.

Peter Toperczer při práci s Anetou Vajdíkovou (fotografie vlevo) a Hanou Píšítkovou na mikulovských klavírních kurzech 2020. • foto Lucie Adamcová

Klavírní kurzy Mikulov

Klavírních kurzů v Mikulově se naši pedagogové a žáci zúčastňují už od roku 2006. Letošní 21. ročník, který se konal ve dnech 14. – 21. srpna 2020, zhodnotily dvě žákyně paní učitelky Jany Grabcové.

Každým rokem se těším víc

Několik dnů o prázdninách jsem se věnovala nácvičce skladeb na klavírní kurzy. Poté prožila týden plný nových rad a zdokonalování svých skladeb. Chvilími jsem byla i ve stresu, že mi to nepůjde, ale u pana profesora mě vždycky strach přešel. Druhý rok jsem strávila u pana profesora Petera Toperczera, na jehož hodiny chodím velmi ráda. Občas je pro mě těžké tolik nových poznatků pochopit a nacvičit za pár hodin. Cvičné hodiny se mnou trávila má paní učitelka, která mi se vším pomáhala. Na klavírní kurzy nejezdím jen kvůli zdokonalování se ve hře na klavír, ale i kvůli poslechu krásných koncertů, které probíhají v zámku v Mikulově. Během týdne jsem se seznámila s některými účastníky kurzu, se kterými jsem stále ve spojení. Dále jsme podnikali spoustu výletů a poznávali krásu Mikulova. Kurzy uběhly jako voda a po krásně prožitém týdnu jsme se vrátili do domácí pohody. Každým rokem se na ně těším víc a víc.

Aneta Vajdíková, 17 let, 2. roč. II. stupně

Týden plný hraní

Do Mikulova jsem jela již podruhé a díky tomu jsem předtím nebyla nervózní. Věděla jsem, do čeho jdu. První zahajovací den byl opravdu slavnostně zahájen tím, že jsme všichni promokli až na kost. Naštěstí kvůli tomu nikdo neonemocněl. Poté se zapisovaly cvičné hodiny. Dobré bylo, že každý měl před hodinou s profesorem automaticky i hodinu rozehrávací, jinak by až příliš sedělo přísloví „kdo dřív přijde, ten dřív mele“. Dalším dnem začal týden plný hraní, vždy tři hodiny denně a jedna hodina s učitelem. Já jsem měla to štěstí být u pana profesora Toperczera. Pan profesor je velmi milý a trpělivý člověk, u kterého je možnost se vždy něco nového přiučit. Jeho hodiny nikdy nebyly nudné nebo zdoluhavé. Přesto se při tak dlouhém soustředění a cvičení může stát, že se dostaví menší „krizovka“. S tím se zkrátka musí počítat. Celý týden byl vyplněn i doprovodným programem, různými přednáškami a dvěma recitály Matyáše Nováka a Tomáše Vrány. Jejich výkony bych asi nedokázala popsat slovy. Třeba Vltava v podání pana Nováka byla jako pohazení pro všechny přítomné. Čas se našel i na menší výlety a vycházky s rodiči. Navštívit klavírní kurzy v Mikulově tedy nebylo špatné rozhodnutí. Užila jsem si je a očekávám, že následující ročníky budou ještě lepší.

Hana Píšítková, 14 let, 1. roč. II. stupně

Prague Guitar Forum

Začátek nového školního roku s sebou přinesl další ročník kytarového festivalu Prague Guitar Forum. V pořadí druhé setkání bylo ve znamení workshopů, přednášek a speciálních koncertů předních českých i zahraničních osobností.

Lukáš Sommer se věnoval problematice komponování pro kytaru a kytarové soubory. Katja Wolf a Julia Malischke si připravily působivou přednášku zaměřenou na aranžování pro moderní akustickou kytaru. O mimořádný hudební zážitek se zasloužili členové kytarového Erlendis Quartet z Polska i sestry Anne a Thea Baumbach, jejichž flétnovo-kytarové souznění bylo oceněno na mnoha prestižních světových soutěžích. Dvoudenní maraton hudby byl zakončený osvěžujícím vystoupením polského dua Jakub Bokun a Jakub Kosciuszko.

Druhý ročník kytarového festivalu je úspěšně za námi a my se s baňůžky naplněnými nakoupeným notovým materiálem a s hlavou plnou nápadů a nových impulzů vracíme zpět za svými žáky.

Lukáš Schröder

Staré Město · vedoucí Radim Snopek

Milí přátelé, rád bych vás na začátku školního roku 2020/2021 pozdravil a popřál vám úspěšné studium na Základní umělecké škole v Uh. Hradišti, pobočce Staré Město. Vstupujete do nového školního roku a zvyknout si na pravidelný režim školní výuky nebude jistě jednoduché. Jsem přesvědčen, že rozšíření svých dovedností o umělecký rozhled je velmi záslužné a já si této vaší snahy velmi cením. Věřím, že výstavbou nové moderní budovy se městu podařilo učitelům, žákům i rodičům zajistit kvalitní zázemí. Těší mě, když vidím na vernisážích práce žáků ZUŠ nebo při koncertech a besídkách vystupovat nadějně začínající umělce. Je to pro mě pohlazení na srdci i na duši. Ještě bych chtěl vyzdvihnout jednu skutečnost, a to že na naší pobočce byl založen taneční obor pro dospělé. Absolventkám školy se tak prodloužila taneční kariéra a na jejich veřejná vystoupení slyším jen pozitivní reakce. Děkuji vedení školy, že bylo k této iniciativě vstřícné.

Vážení a milí, přeji vám krásné chvíle prožité na základní umělecké škole, těším se na vaše představení, besídky nebo vernisáže. Vstupte do nového školního roku tou správnou nohou. Buďte vám držet palce.

Josef Bazala, starosta města

Tupesy · vedoucí Jakub Špalek, DiS.

Přítomnost „lidušky“ a její působení v naší škole je zásadním rozšířením vzdělávacích možností pro děti nejenom z naší obce. ZUŠ je oblíbená a respektovaná pro kvalitu pedagogického sboru, komunikaci s rodiči a prezentaci své činnosti.

Koncerty a vystoupení během roku jsou nejenom pý-
chou pro rodiče, ale radostí pro všechny návštěvníky.

Za působení ZUŠ Uh. Hradiště v naší obci jsem rád. Nejenom pro obrovskou úsporu času rodičů a dětí při potencionálním dojíždění, ale také za podporu a rozvoj tradice regionu, kde hra na nástroj, umění zpívat nebo se vyjadřovat slovem patří k dovednos-
tem, které rozvíjí osobnost
člověka více než jinde.

Díky lidušce a všem, kteří
za ní stojí za vše, co dělá –
podílí se zásadně na bohatos-
ti našeho kraje.

Mgr. Oldřich Vávra,
starosta obce

Velehrad · vedoucí Mgr. Jakub Macek

Je skvělé, že se podařilo přímo na Velehradě zřídit pobočku s výukou několika nástrojů. Má to několik aspektů – první je dostupnost – řada malých dětí, jejichž rodiče by nemohli zajistit odvoz dětí do Hradiště, by se k hudebním nástrojům v útlém věku nedostala. Druhým bonusem je aktivní zapojení žáků a učitelů do aktivit kulturně-společenského života na Velehradě. Svými vystoupeními obohacují vernisáže, jarmarky, společná vystoupení atd. Zakořeněním výuky hry na hudební nástroj se zase o kousek zlepšila kva-
lita života v naší obci.

Děkuji a přeji pěkný podzim.

Mgr. Aleš Mergental,
starosta obce

Váš dodavatel hudebních nástrojů

www.clarina.cz

Den digivzdělávání aneb Vzhůru do digitálního věku 21. století

Jak bude vypadat trh práce v budoucnosti? Víme, kolik pracovních míst bude robotizovaných? Která zaměstnání zcela zaniknou, protože budou tuto práci zastávat stroje? Jenže i ty stroje musí někdo umět sestavit, naprogramovat i ovládat... Digitální vzdělávání bude čím dál nezbytnější náplň jak vzdělávání ve školách, tak i ve volném čase. Koneckonců, člověk se dnes učí celý život, aby udržel se stále rychleji se měnícím světem krok. Už dávno mají babičky profil na sociální síti a dědové skajpují a posílají vnučátkům emaily místo pohlednic. A přitom si něco takového ve svém dětství ani neuměli představit.

Informační centrum pro mládež Uherské Hradiště (ICM UH) připravuje celodenní akci **Den digivzdělávání**, která je určena pro všechny zvědavé děti, nadšence do techniky a kutily, kteří se zajímají a rádi pracují s novými technologiemi, kteří se chtějí naučit nové věci dávno před tím, než je budou v práci potřebovat.

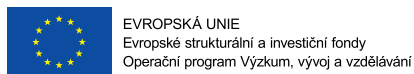
V jeden den budou dostupné různé robohračky, 3D tisk, ozoboti, arduino, lego technik, virtuální realita a další digitální technologie na jednom místě. Zároveň budou k dispozici ukázky různých výukových programů v oblasti mediální a digitální gramotnosti, které se realizují v našem regionu.

Den digivzdělávání je naplánován na **středu 18. listopadu 2020** a uskuteční se v centru města Uherské Hradiště v **Jezuitské koleji**, konkrétně ve **Felixově a komorním sále**. Letos poprvé je tak tato akce součástí Festivalu bezpečného internetu, který pořádá Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost. Dopoledne je vyhrazeno pro návštěvníky ze **škol a školek** (9–13 h), odpoledne očekáváme zase **rodiče a prarodiče s dětmi** (13–17 h). Celý tento den bude možné navštívit **zdarma!**

Přijďte si vyzkoušet a vidět vše na vlastní oči. Doufejme, že nám stávající epidemiologická situace plány nezhatí. A pokud ano, tak ji naplánujeme znovu a jindy, až budeme všichni zdraví a v bezpečí.

Akce se uskuteční za podpory projektu Místní akční plán Uherské Hradiště II, registrační číslo CZ.02.3.68/0.0/0.0/17_047/0008649, spolufinancovaného z prostředků EU, Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání, a státního rozpočtu.

-ICM-MAP-

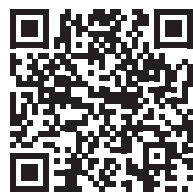
V tomto čísle se výtvarný obor představuje tvorbou, ve které hraje podstatnou roli sklo. Ano, ušlechtilé sklo vybroušené do dokonalých forem čoček a z nich sestavených objektivů. Těmi pak zkoumají a zachycují okolní svět, ať už s přiznaným úžasem, nebo třeba s jemnou ironií, naši fotografové a nově i filmaři.

ZUŠka žije (s) filmem!

Zajímáš se o youtubering a publikování videí na sociálních sítích? Máš co říct? Film je to nejlepší médium. Chceš se učit od filmových profesionálů? Líbilo by se ti poznat film od A do Z?

Filmová tvorba na naší škole už má své první žáky a výsledky. Pokud tě zajímá, co se v hodinách odehrává, ale pořád váháš, jestli je to pro tebe to pravé, můžeš se přijít podívat!

Výuku vede Zuzana Dubová (zuzanadubova.com), režisérka, kterou jsme představili v dubnovém čísle Lidušky. Bližší informace můžete získat i na telefonním čísle 572 551 489 nebo mobilu 736 473 998.

Podívejte se na reportáž TV Slovácko o filmářích na ZUŠce!

Tajemný/á Selénita

A kdo to vlastně je?!

Na konci minulého školního roku, v červnu 2020 se konal už pátý ročník fotografické výstavy a soutěže pod tajuplným názvem **Selénita 2019**, kterou vymyslel pro své žáky fotograf a pedagog oboru Fotografie Marek Malůšek.

Co si pod tímto názvem představit? „Pojmenování soutěže jsme si vypůjčili od průkopníka kinematografie Georgese Mélièse z jeho filmového zpracování Verneovy Cesty na měsíc. Je to němý černobílý vědeckofantastický film z roku 1902. Selénité jsou obyvatelé Měsíce, z poloviny lidé, z poloviny hmyz, kteří bojují s astronauty z planety Země a prožívají velká dobrodružství...“ vysvětluje Marek Malůšek, ale volba názvu i tak zůstává napůl tajemná... Možná se vám bude zdát jasnější, když navštívíte Tyršovu galerii na chodbách budovy ZUŠ na Tyršově náměstí, kde jsou soutěžní i vítězné práce z minulého roku stále k vidění (pokud si je Selénité neodnesli na Mars!).

Jak soutěž probíhá? Kdo určí vítěze?

Povinností každého žáka oboru Fotografie je přinést v daném pololetí alespoň 5 souborů či jednotlivých fotografií, kterými prokazuje, že je schopen svět kolem sebe vnímat a hodnotit i skrze hledáček fotografického aparátu, nebo třeba jen telefonu. Tyto fotografie se ve výuce promítají, autoři popisují okolnosti jejich vzniku a jejich kolegové je společně hodnotí. Představujeme si na nich specifické postupy úprav, ořezů a postprodukce. Je to tedy takové propojení světa vnějšího se školní výukou.

2015: Světlana Malinová
2016: Andrea Somrová
2017: Barbora Psotková
2018: Patrik Laga
2019: Michaela Janíková
Klára Kadlčíková
Madalena Anna
Malůšková

Marek Malůšek na vernisáži Selenity 2019. • foto Eliška Čechová

Soutěž je dvoukolová. Do finále nominuje porota složená z pedagogů výtvarného oboru soubory a jejich autory, kteří vystaví své fotografie v Tyršově galerii. Při vernisáži má každý autor na stole svůj hrneček, do kterého návštěvníci házejí žetony, které obdrží při vstupu do školy, a tím dávají hlas vybraným dílům. Vítěz získává titul Selénita pro následující období jednoho roku a také poukaz na nákup knihy v hodnotě 500 Kč. A jelikož se pravidel skutečně držíme, stalo se, že za rok 2019 máme se stejným počtem bodů Selénity rovnou tři. Jejich fotografie si můžete prohlédnout na následujících stranách.

foto Eliška Jordánová

foto Kateřina Míčková

foto František Procházka

Výběr z jednoho ze tří souborů spoludržitelky titulu Selénita 2019 Kláry Kadlíčkové.

Výběr dalších prací z výstavy Selénita 2019.

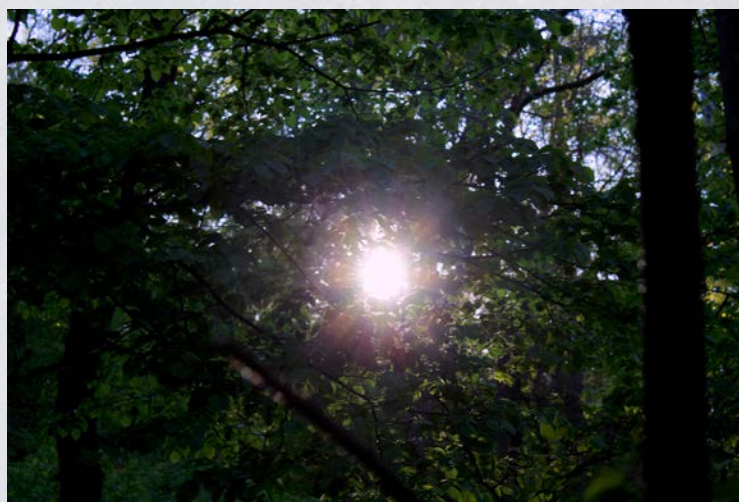
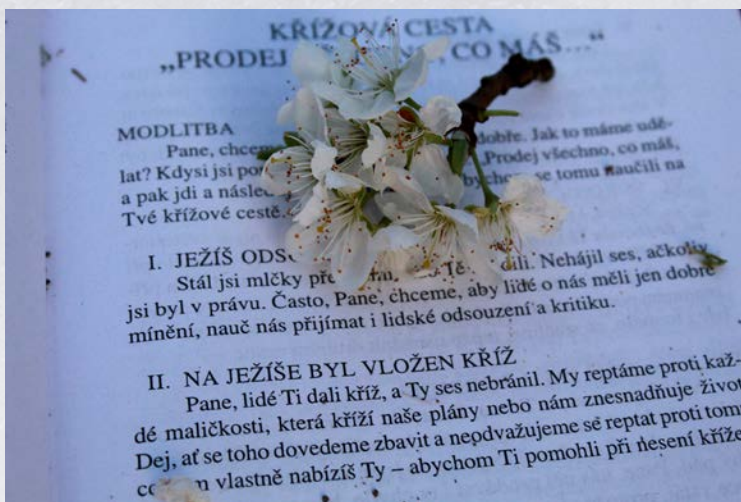
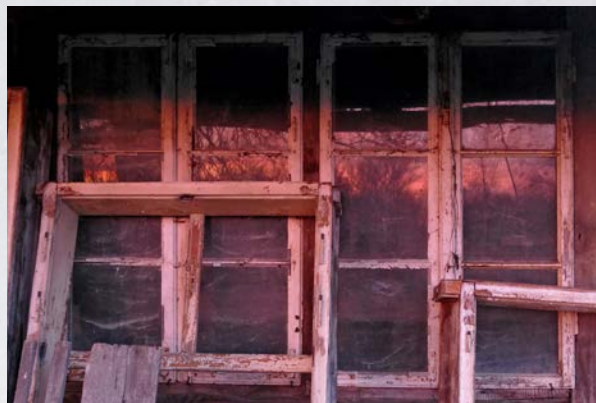
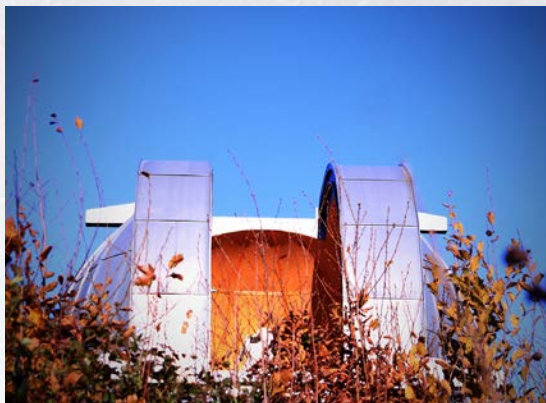

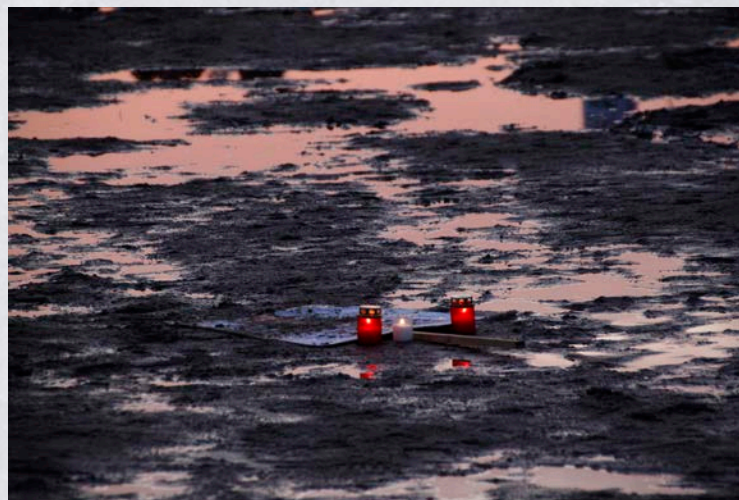
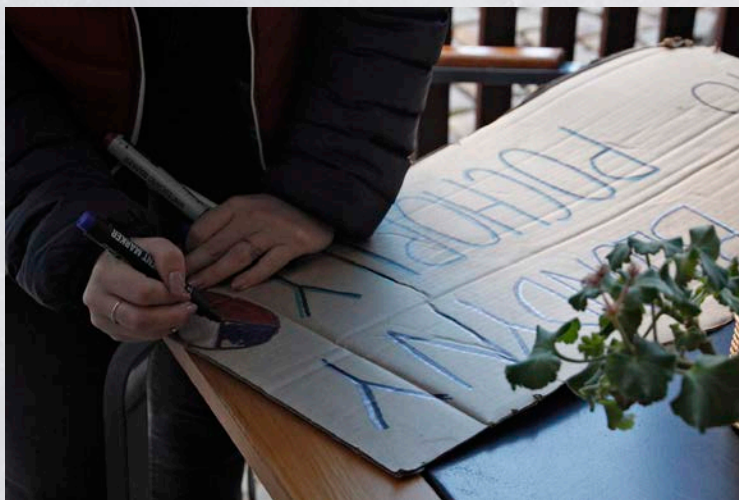
foto Max Bilavčík

foto Katrin Valentíková

foto Vojtěch Nekarda

Soubor spoludržitelky titulu Selénita 2019 Michaely Janíkové.

Jak dojmout Jaroslava Uhlíře

Nedávno proběhlo v České televizi odložené natáčení posledních dílů pořadu Perličky Pavla Šporcla, kterému jsme se podrobně věnovali v letošním 1. čísle. Díl věnovaný Jaroslavu Uhlířovi navštívil i sám autor a když spatřil své portréty, byl téměř dojat, jak moc si je podobný! „Tadyhle mám takový šťastný vočí!“ a „Tak ten knírek, ten je přesnej, takovej jsem opravdu měl, když jsem měl svý nikotinový období!“ Dva portréty, od Nikoly Nádeníčkové a Alžběty Knotové, si pak osobně odnesl domů a moc za ně autorkám děkuje. Mnohokrát děkuje a všechny mladé výtvarníky pozdravuje také celý televizní štáb pořadu!

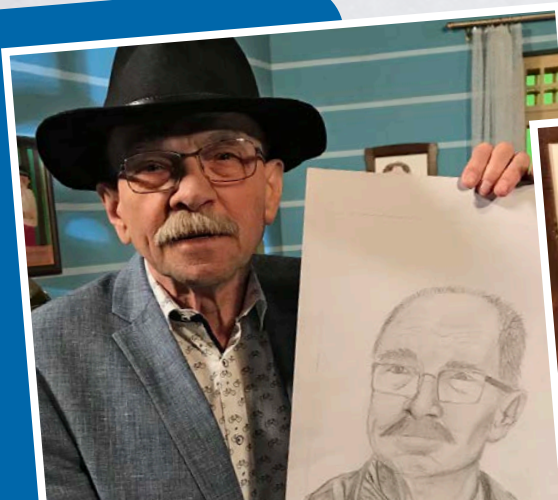

foto Eva Blahová

ta
nec

Shodou okolností je to opět „taneční rubrika“ našeho časopisu, ve které představujeme umělce, jenž se v žákovském věku potkal s naší ZUŠkou a její výraznou učitelkou, a dnes působí na mnoha (převážně alternativních) scénách po celé Evropě. Ze ZUŠky se zkrátka dá rozletět do širého světa!

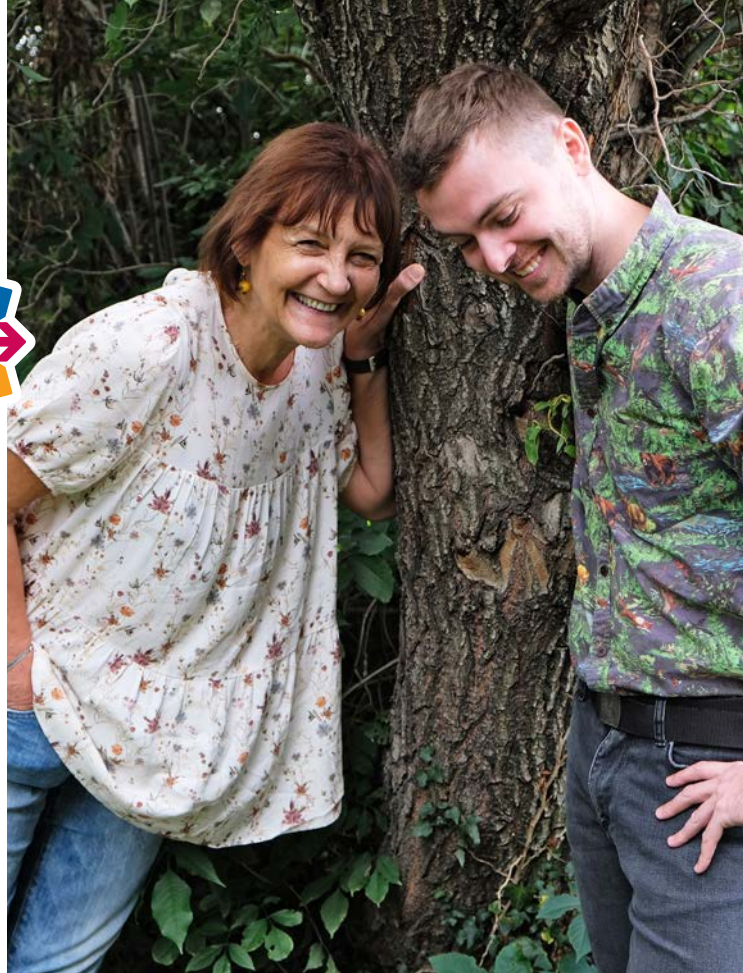

Přirozené návraty ke kořenům

Tanečník **Petr Hastík** nikdy nebyl řádným studentem ZUŠky a není jejím absolventem, přesto jí vděčí za mnohé. Škola není jenom instituce nebo budova, školu tvoří její učitelé a žáci. Petra ovlivnila a k tanci vedla paní učitelka **Ladislava Košíková**, která byla 25 let tváří a vedoucí tanečního oboru. S Petrem se poprvé nesetkala na ZUŠce, ale spojil je folklor a taneční soubor Hradišťtan, jehož je dodnes choreografkou a uměleckou vedoucí. Dnes také učí na Konzervatoři a JAMU v Brně, gestiku a pohyb na UTB ve Zlíně a jako choreografka spolupracuje s mnoha činoherními a operními režiséry. Výuku na ZUŠ předala plynule své dceři Jitce a svým žákyním. Mezi prací a hlídáním vnoučků jsme ji s Petrem zastihli u ní doma na zahradě...

LK: Začala bych tím, že kdyby nebylo tvé mamky Marcelky, která v Hradišťtanu tancovala 38 roků, tak by ses s folklorem a tancem možná nepotkala. Ona se s Hradišťtanem rozloučila až před třemi lety slavnostním koncertem ve Slováckém divadle. Vede také dlouhé roky jednu skupinku Hradišťtánku. A do mé skupinky Hradišťtánku tenkrát přivedla tebe jako šestiletého a potom i tvého bratra Ondru. Vaše skupinka vydržela dlouho, rozcházeli jste se asi v šestnácti...

Ilustrace z archivu prací žáků pedagožky Gabriely Milevské.

L. Košíková a P. Hastík • foto Martina Gogolová

PH: ...ano, to už jsem nastoupil i do velkého Hradišťtanu, ale vzpomínám si na závěr v Hradišťtánku, kdy jsme tancovali „revoluční“ dílo Už je čas na ten klas. Objeli jsme s ním celou republiku po soutěžích a bouřali jsme zažitě folklorní postupy. Pro mě jako děcko v Hradišťtánku bylo důležité vidět dva odlišné přístupy k tanci a folkloru. Jana Polášková byla čistější folklor a autentičtější a tys do toho vnesla divadelní pohled. Docházelo mezi vámi k takovému zdravému jiskření, ale ta podstata byla stejná, obě jste vlastně vycházely z tradičního folkloru.

P. Hastík jako sólista koncertu ZUŠ Tanec, tanec 2005. • foto Martina Gogolová

LK: S tou vaší skupinou jsme tenkrát začali dělat víc divadelně. Nebylo to založené jenom na folklorních krocích a prvcích, ale učili jsme se ovládat výrazové prostředky celého těla a vkládali jsme do tance hodně hereckých prvků. Výrazový tanec, stejně jako folklor, nám sděluje život. Písně a jejich texty jsou velké příběhy, lidské životy, emoce. A já jsem si vytyčila takový úkol – vrátit emoce do písniček a folklorních prožitků, aby žily životem každého jedince. Základem folkloru je individualita a improvizace. Proto jsme hodně vycházeli z toho, co si samy děcka přinesly. Například ve zmíněném programu *Už je čas na ten klas* jsme pracovali s hlasy ptáků. Každé dítě je jiný typ a charakterizovalo jiný druh ptáka a s pohyby částečně pracovalo dle vlastní fantazie. A poprvé jsme přinesli na jeviště „hudbu bez hudebního doprovodu“. Děti si hudbu vytvořily svým zpěvem, pohybem a zvukem.

PH: Bylo to spontánní, ale zároveň to mělo pevný řád. Vzpomínám si na další krásný projekt *Rok na vsi*...

LK: V roce 2003 mně přišla nabídka z České televize, abych ztvárnila hudební dílo *Rok na vsi* od hudebního skladatele Jiřího Sternwalda, které psal pro divadlo D34 E. F. Buriana. S režisérem Radovanem Urbanem jsme se domluvili, že část věcí uděláme v exteriéru v autentickém prostředí a část věcí natočíme ve scénické choreografické stylizaci. Vznikl z toho celoroční projekt, kterého se zúčastnil celý taneční obor ZUŠky. Začíná a končí fašankem... Jezdili jsme autobusem

P. Hastík s Hradišťanem v představení Žákovské vigílie, 2006. • foto Martina Gogolová

plným děcek a točili jsme v různých lokalitách – vynášení smrtky a přinášení léta na Vysočině, krásné svatojánské ohně někde u Karlštejna, podzimní hry, sbírání jablek v seníku ve Veletinách... Kostýmy vytvořila Eva Jiříkovská, která nechala děcka v jejich civilních šatech, ale sjednotila je barvou ročního období. Každému natáčení předcházelo povídání o obřadech a zvycích a děcka potom spontánně v přírodě reagovaly a hlavně opravdově prožívaly. Skákaly přes svatojánské ohně, zdobily společně krále a královnu, pletly věnce, zdobily stromek, rozkrajovaly jablka na Vánoce... Zažily tak na vlastní kůži celý zvykoslovný rok. Některé choreografie, které jsme celý rok připravovali ve škole, se natáčely ve studiu na Kavčích Horách a celý hodinový pořad byl doplněn obrázky dětí z výtvarného oboru naší ZUŠky, které je vytvářely v hodinách při poslechu hudby *Roku na vsi*.

PH: Byl to velký projekt, u kterého jsi propojila svoje Taneční studio, celý taneční obor ZUŠky, Hradišťánek a dospělé tanečnický Hradišťanu. Mně tenkrát bylo asi patnáct, byla to pro mě velká zkušenost a pomalu se ve mně formovala moje touha tančit dál. Největším impulzem pro mě ale byl asi jeden z Poetických večerů, které pravidelně pořádaly taneční, pěvecký, klavírní a literárně-dramatický obor ZUŠky. Byl věnovaný Petru Ebenovi a já jsem tam tančil s Hankou Košíkovou, Veronikou Kovaříkovou a Evou Jiříkovskou *Sonatinu Semplice*. Holky si mě k sobě vybraly a já jsem byl tenkrát trochu v šoku, proto-

P. Hastík v představení Gola, 2017. • foto Mona Kakajin

že to byla taková moje jedna z prvních zkušeností se scénickým tancem, ale dopadlo to nakonec dobře. Potom mně Jana Kučerová, která už studovala taneční konzervatoř **Duncan Centre v Praze**, oslovila, jestli bych to taky nechtěl zkusit. Laďka mě začala velmi intenzivně připravovat a seznamovat s tímto uměleckým řemeslem. Základní baletní kroky, dějiny hudby, dějiny baletu... Já jsem nad tím ani nijak nepřemýšlel a tak nějak jsem to jenom přijímal. Dokonce jsem se učil na ZUŠce základy zpěvu, divadla, hudební nauku. A na přijímačkách jsem byl téměř nejlíp připravený, proběhly hladce a na konzervatoř jsem v roce 2002 nastoupil.

Kromě Laďky Košíkové a učitelů ZUŠky má na tom velký podíl i moje mamka, která se mnou v Praze těch pět přijímačkových dnů byla, podporovala mě a motivovala. Taky chtěla studovat nějakou uměleckou školu, což v té době politicky nevyšlo, takže to byl pro ni takový splněný sen. Jsem za podporu rodiny v těch začátcích velice vděčný, je moc důležitá, než člověk sám vyzraje.

P. Hastík v představení Carne Vale, 2017. • foto Alexander Basile

Bylo to pro mě hodně náročné, intenzivní a důležité období, šest let jsem makal a pendloval mezi školou v Praze a zkouškami v Hradištanu a moc mě to bavilo. Taneční konzervatoř Duncan Centre skvěle připraví tanečníka v širším záběru než třeba státní baletní konzervatoř, kde se učí primárně taneční techniky a absolventi jsou špičkoví tanečníci. My jsme si sami tvořili každý půlrok celé představení včetně hudby, kostýmů a prostoru, dělali jsme takovou taneční poezii. Uvědomuju si, že konzervatoř Duncan mně dala to nejdůležitější – propojení tanečního umění s uměním výtvarným, literárním, hudebním –, vychovává renesančního člověka.

V pátém ročníku jsem se dostal na půlroční stáž do německého Essenu na **Folkwang Universität der Künste**. Po dokončení Duncan jsem se do Essenu vrátil, nastoupil do druhého ročníku a školu dokončil v roce 2011. Měl jsem velké štěstí, že jsem hned po absolvování nastoupil do divadla v **Düsseldorfu**, kde sháněli tanečníky a já jsem v konkurzu uspěl. →

MUSIC CITY

SLEVA 10 %
pro studenty ZUŠ Uherské Hradiště

Najdete nás na adrese
Prostřední 133
Uherské Hradiště

www.music-city.cz

Sleva se nevztahuje na akční, výprodejové a bazarové zboží a na zboží s prodlouženou zárukou. Neplatí na značky Yamaha a Fender. Akce platí do 31. 12. 2020.

LK: V čem spočívala výuka na univerzitě v Essenu?

PH: Ta škola je moderna, 60.-70. léta, kdy Kurt Jooss vytvořil moderní styl a ten převzala Pina Bausch a z toho později vytvořila Tanztheater ve Wuppertalu. Všichni učitelé jsou bývalí tanečníci divadla Piny Bausch a studenti jsou pro toto divadlo vychovávaní. Filozofie výuky je tam o drilu, jednotvárnosti a byla dost konzervativní. Pro mnohé to bylo za trest, ale já jsem to po bohémském Duncanu uvítal a hodně jsem se tam zdokonalil v technice. Takže moje cesta výuky tance byla opačná, než je zvykem – nejdřív jsem se učil o duši a potom o těle. Do divadla Piny Bausch probíhalo velké výběrové řízení, dostal jsem se do finále, nakonec mě nevybrali, ale nikdy jsem toho nelitoval. V Düsseldorfu jsem pracoval s choreografem VA Wölflem, který měl k Pině Bausch a jejímu stylu hodně blízko a zároveň byl velmi svérázný člověk, takže jsem v jeho divadle zažil velmi zajímavých šest let a byla to pro mě druhá škola života. Prvního půl roku jsem třeba vůbec netančil a měl jsem za úkol se naučit hrát na elektrickou kytaru. Nebo jsme několik měsíců nacvičovali choreografii v extrémním zpomalení.

LK: Vrátím se ještě k Hradišťanu. Využil jsi v cizině v divadle své folklorní znalosti?

PH: Tak třeba v představení s kytarou jsem si začal na zkoušce jakoby verbovat. Choreograf si toho všiml a vyžádal si opakování a byl tak fascinovaný tím pohybem, který mu připomínal jazzové prvky, že jsem ho pak musel dělat i při představení. Měli jsme v uchu sluchátko a on nás během představení dirigoval a vytvářel tak představení v představení, říkal tomu plná umělecká kontrola. Diváci nic nepoznali a každé představení bylo trochu jiné.

V roce 2017 jsem z divadla odešel a dali jsme se s mojí ženou na volnou dráhu. Děláme asi jeden projekt ročně, ale tvořím taky projekty nebo tančím pro někoho jiného. Se ženou, která je z Barcelony, jsme chtěli propojit obě naše kultury v projektu s názvem **Mean Old World**, ale nakonec jsme nedostali podporu. Třeba se k tomu někdy vrátíme, téma střetávání a prolínání kultur a hledání identity každého nás zajímá.

LK: Určitě by takové projekty do tanečního světa i kultury přinesly úžasnou pestrost. Mám pocit, že se to teď v Evropě slilo do černo-bílé. Barevnost vytváří člověk tím, že se někam zařadí, odněkud pochází a zároveň se dokáže inspirovat a obohacovat druhou kulturou.

PH: Je mně líto, že o projekt nebyl v Německu zájem, nechci dělat věci pod tlakem a takové, které by mě netěšily. To raději půjdu dělat něco úplně jiného. Dokud mám co nabídnout, abych byl zároveň i psychicky v pohodě, tak se nechci podřizovat politickým a jiným tlakům. Začal jsem teď spolupracovat s kolegy z Prahy, chystáme se na další ročník festivalu 4 + 4 dny v pohybu, zúčastňuju se asi počtvrté tanečního semináře Ulov realitu v Praze. A chystám se teď také na práci s americkou umělkyní Annikou B. Lewis a italským umělcem Morganem Nardim. Představení vznikne v Dánsku, kde také bude mít premiéru.

LK: A poslední otázka. Kdybychom dělali nějaký projekt v Hradištanu, který by tě oslovil, a já bych tě požádala, abys v něm tančil, šel bys?

PH: Na sto procent! Když zavelíš, vrátím se rád zpátky do služby!

Polešovice · ved. Pavel Berka, dipl. um.

S pobočkou ZUŠ Uh. Hradiště jsme velmi spokojeni a jsme rádi, že ji tady máme. S panem bývalým ředitelem S. Nemravou, strůjcem myšlenky nové pobočky ZUŠ, jsme ji začali realizovat již před více jak 11 lety. Tento jeho nápad mě ihned zaujal, protože jsem si jako malý kluk zkusil, co je dojíždění do Hradiště pro malé dítě. Osobně jsem se jezdil učit 4 roky na zobcovou flétnu a především návraty v zimě potměnými ulicemi města byly pro mě náročné i stresující. Pro mnoho malých dětí, třeba i talentovaných, bylo toto dojíždění třeba zásadním problémem a překážkou. Proto jsem neváhal a myšlenku realizace pobočky ZUŠ v Polešovicích na ZŠ podpořil. Doufám, že třeba najdeme absolventy z této naší pobočky, kteří by mohli do budoucna založit polešovickou cimbálovku, za což bychom byli velmi rádi a bylo to i mým tajným přáním při budování této pobočky. Podpora z naší strany městyse by určitě byla za koupením cimbálu, popřípadě dalších hudebních nástrojů. Třeba se to někdy podaří.

Ing. Michal Zapletal,
starosta městyse

Osvětimany · ved. Jakub Špalek, DiS.

Vedení a výchova dětí k hudbě a tanci, společně ještě se sportem patří k tomu nejlepšímu, co můžeme dětem jako rodiče dát. Jako velký úspěch hodnotím to, že se podařilo před 5 lety zřídít pobočku ZUŠ Uh. Hradiště v Osvětimanech. Rodiče nemusí děti za vzděláním dovážet a hlavně děti, které by nemohly z různých důvodů zušku navštěvovat, teď mohou. ZUŠka a její zaměstnanci se aktivně snaží obohacovat kulturní a společenský život v obci. Pevně věřím, že svou činností velmi výrazně přispějí k výchově mladých lidí, kterým bude umění přinášet nejen radost, ale budou v budoucnu také schopni a ochotni se sami na kulturním dění obce podílet. Mé velké poděkování patří všem zaměstnancům ZUŠky, a hlavně panu Jakubu Špalkovi, který je místní tvář ZUŠky.

Aleš Pfeffer, starosta městyse

Buchlovice · vedoucí MgA. Josef Krystoň

V Buchlovicích funguje pobočka ZUŠky již dlouhou řádku let. Stala se přirozenou součástí našeho městečka a já jsem za to velmi ráda. Žáci ZUŠky se prezentují na spoustě našich místních kulturních i společenských akcí, jako je setkání se seniory v rámci Týdne pro rodinu, Vánoční koncert souboru Děcka z Buchlovic, jejich umění využíváme např. i při Dušičkových koncertech místní scholy a farního sboru nebo přináší radost i obyvatelům Domova pro seniory Buchlovice v podobě milých koncertů. To, že tolik žáků může obohatit kulturní a společenský život zde v Buchlovicích, je dáno také tím, že nemusí dojíždět od útlého dětského věku do Uh. Hradiště. Pro spoustu rodičů právě dojíždění hraje velkou roli v rozhodování, zda své dítě do ZUŠky přihlásit či ne. Proto vaší – naší pobočce ZUŠky v Buchlovicích přejeme, ať se zde učitelům i nadále dobře učí a učitelé, žáci i rodiče ať mají radost z každého libého tónu, který zazní z oken Československého kulturního centra Buchlovice (sídlo pobočky).

Mgr. Pavla Večeřová,
starostka městyse

Doba jest vyvrácena z kořenů. MŠMT například zrušilo všechny své soutěže a přehlídky, takže nastal konec časů rozmanitého tvořivě-pedagogického, i třeba bezkontaktního setkávání. Člověk je však činorodý. Část mládeže například realizuje svou socializaci v nočních barech, jiná pouze na sociálních sítích, kde je u dospívajících ze zdravotního hlediska ohrožena pouze psychika. Doba jest sice vyvrácena z kořenů, ale protože MK nezrušilo plošně všechny akce, mohli jsme během léta zaznamenat i nemalé úspěchy a také si aspoň v omezené míře užít vzájemného uměleckého obohacování.

Stanislav Nemrava

Wolkrův Prostějov

Na konci června se v Uherském Hradišti konalo krajské kolo Wolkrůva Prostějova. Odborná porota doporučila a poradní sbor pražské Artamy nominoval do celostátního kola tři soubory a dva sólisty ZUŠky. Letošní národní přehlídka recitátorů a divadel poezie byla přesunuta z poloviny června na první zářijový týden. V kategoriích recitátorů se představili **Barbora Rokytová** a **Vojtěch Obdržálek**. Tyto naše současné žáky „doprovodila“ ještě loňská absolventka **Sára Pospíšilová**, která se stala ve své kategorii jednou z laureátek přehlídky. Mezi divadly poezie jsme byli zastoupeni dvěma představeními pod pedagogickým a režijním vedením **Hany Nemravové** (Krysař, N3), a jedním z dílny **Stanislava Nemravy** (PopArtová píseň...).

Několikanásobný účastník národní přehlídky soubor **Dohráli jsme** inscenuje **Krysaře** Viktora Dyka. Je to příběh muže s flétnou, který přichází do města Hammeln, aby z něho vyhnal krysy. Měšťani mu však nechtějí zaplatit za jeho práci a dívka Ágnes, do které se zamiloval, se zabíjí skokem ze skály. V krysařovi se vše zlomí a pod vlivem ďábelských sil zapíská na píšťalu ze všech sil. Jak to dopadne, si určitě domyslí i ti, kteří Dykova Krysaře nečetli. Hrají David Chrástek, Ester Kocábová, Tereza Kučerová, Tereza Masaříková, Patrik Polášek, Veronika Říhová a Zora Zemanová.

Boršice · vedoucí Jakub Špalek, DiS.

V Boršicích vznikla pobočka ZUŠ Uherské Hradiště v roce 2015 na základě požadavku jak vedení obce, tak rodičů dětí, kteří chtěli ZUŠ „přiblížit“ do naší obce. Výsledkem je působení hudebního oboru, ve kterém se děti vzdělávají ve hře na kytaru, housle, akordeon, EKN, flétnu a klarinet, od loňského školního roku se mohou setkávat i ve výuce literárně-dramatického oboru. Pobočku ZUŠ v Boršicích v letošním školním roce navštěvuje 41 žáků především z Boršic, Tučap, Sříbrnic a dalších obcí. O jednotlivé obory ZUŠky je takový zájem, že již dnes současné prostory k výuce nestačí a obec hledá další prostory pro výuku. Osobně jsem velice rád, že vytvořením pobočky ZUŠ v Boršicích se zvýšil zájem dětí a mládeže o vzdělávání v umělecké oblasti.

Ing. Roman Jílek, starosta obce

Aneta Holomčíková v oceněném představení a roli. • foto Marek Gerhard

Úspěchy na WP 2020

**Prostomyslná Rodina
Nemravova** – jedna ze dvou
hlavních cen, s doporučením
na Olymp amatérského
divadla – Jiráskův Hronov 2021

Aneta Holomčíková –
Cena poroty za komplexní
herecký výkon

Sára Pospíšilová – Laureátka
63. ročníku

Příležitostný recitační sbor **Úmysl dobrý** byl na Wol-
krově Prostějově už podruhé. Jeho představení s ná-
zvem **N3** je pokusem o rekonstrukci tvůrčího procesu
spisovatele. Jedná se o scénickou pohybovou báseň
s minimem textu. K jejímu vzniku inspiroval soubor
jeden z předních českých autorů. Sbor vznikl před ně-
kolika lety, tvoří jej žáci ZUŠ a jejich přátelé. Jeho cí-
lem je propagovat ta umělecká díla, která sice vznika-
la s nejlepšími úmysly, přesto jejich přijetí odbornou
veřejností a často i diváky nebylo či není právě nej-
všelejší. Je škoda, aby takové autorské počiny upad-
ly v zapomnění! Hrají – Alžběta Blahová, Veronika
Brajdič, Eliška Martinová, Tereza Masaříková, David
Mištlčík, Vojtěch Obdržálek, Patrik Polášek, Barbora
Rokytová, Veronika Říhová a Anežka Tinková.

Prostomyslná Rodina Nemravova vystoupila s jar-
marečním počinem **PopArtová píseň Slavná kau-
za Bakinghem**. Jeden z porotců, Ivo Kristián Kubák
(jinak režisér a umělecký šéf pražského divadla Tygr
v tísni, kde také hraje naše absolventka Eva Josefi-
ková), ve festivalovém časopisu k představení uvedl
mimo jiné:

„...zhlédnuté vystoupení potvrdilo, že se jedná o pa-
rodickou, komiksovou persifláž čerpající ze zdánlivě
protichůdných principů kramářských písní a pop-ar-
tu. Ústředním námětem samotné kramářské písně
je ikonický román *Tři mušketýři*, podobně jako pro
Warhola byly námětem ikonické plechovky rajčatové
omáčky. Pop-artová fascinace velkoměstskou kultu-
rou se odráží i v podivném steampunkovém vehiku-
lu, které je ústředním scénickým objektem, jakýmsi
veloci-flašinetem, i v animačních zoetropech, které
kolují publikem. Okolo ústřední situace zmateného
kramáře (Stanislav Nemrava) snažícího se zoufale
publiku předat příběh výše zmíněného Dumasova
vededla a jeho pop-artové terénní pracovnice (Aneta
Holomčíková), která mu s jeho údělem znuděně po-
máhá, se rozvíjí předivo mikrosituací, omylů, přede-
her a doher, které nejenže komplikují onu zoufalou
snahu píseň zahrát, ale zásadně znesnadňují i poro-
zumění takto interpretované verzi románu. Navzdory
tomu se jednalo o ohromujícím způsobem civilní
výkon obou protagonistů, precizně chaotickou práci
s kramářsko-loutkářským „vercajkem“, slovem,
hlasem, textem i publikem, tempem i rytmem. Jed-
noduchý rytmický hudební doprovod ve skutečnosti
nesložil a nenahrál Budy Holly, ale Jitka Slivečková
a Marek Ovčáčík...“

foto Zdeňka Hanáková

MenART

Ale dosti Wolkra. V literárně-dramatickém oboru naší školy nastala totiž ještě jedna zajímavá událost. Skupina pěti žáků s učitelem byla vybrána do stipendijního programu **Nadačního fondu Magdaleny Kožené MenART**. Tento program míří do základních uměleckých škol s cílem vyhledávat, rozvíjet a podporovat mladé talenty a zároveň podpořit a inspirovat pedagogy, kteří se věnují jejich výuce. My jsme odstartovali svoji roční práci v pohostinném zázemí divadla DRAK v Hradci Králové. Mentorkou, tedy vedoucí semináře, je bývalá umělecká ředitelka divadla Drak Petra Špalková. Bylo to setkání velmi inten-

zivní, s hledáním témat pomocí experimentálních textů Ernsta Jandla a pohybových etud. Při dalších setkáních, která budou probíhat už v Uh. Hradišti, má naše lektorka v plánu prozkoumat všechny fáze inscenačního procesu až k výstupu pro veřejnost. Zaměří se na režii, dramaturgii, herectví, scénografii, kostým, lightdesign, použití hudby, pohyb, zkrátka projde jednotlivé složky, které tvoří divadelní inscenaci. Budeme se těšit. A během naší společné práce se snad doba vrátí do svých kořenů.

Stanislav Nemrava

Liduško

HRAJ

PRAVIDLA HRY:

1. Hra je určena pro 2–6 zušhráčů.
2. Vystřihněte si a slepte svoji figurku a pokud nemáte doma kostku, zde je odkaz na virtuální: (<http://e-skola.zolta.cz/programy/hraci-kostka/>) viz QR kód.
3. Na start se můžete postavit, až hodíte číslo 6 (každý má 3 pokusy), poté házíte jednou a dostáváte se tak do hry.
4. Při hodu šestky v průběhu hry se už nehází podruhé.
5. Pokud vás hra vrátí na začátek, už nezahajujete hru šestkou, ale jakýmkoliv hozeným číslem. Na trase budete potkávat učitele a zaměstnance naší ZUŠky. Buďte ve střehu! Nepustí vás jen tak dál, budou pro vás mít různé úkoly.
6. V případě, že se potká na jednom políčku více hráčů, nikdo nikoho nevyhazuje a každý si hledí svého úkolu.
7. Při splnění úkolu se hráč posune o 3 políčka vpřed (pokud není uvedeno jinak v zadání úkolu).
8. Za splnění úkol se považuje ten, který odsouhlasí většina spoluhráčů a nebo je přímo v odpovědích.
9. Při nesplnění úkolu se hráč vrací o 3 políčka zpět (pokud není uvedeno jinak v zadání úkolu).
10. N = Náčelník = školník = šoupne šťastlivce ve směru vpřed!
11. Vyhrává ten, kdo si nejlépe poradí se všemi úkoly, bude mít štěstí v hodu kostkou a bude v cíli první! Do cílového políčka se musíte trefit přesně, nebo budete mít štěstí, když potkáte pana ředitele!

Ale vězte, že ne vždy je vítězství to nejlepší. I trnitá cesta může být velký zážitek a výhra!

QR – kostka

HRA KE STAŽENÍ

Součástí minulého čísla časopisu Liduška byla naše společenská hra Liduško hraj.

V tomto čísle vám přinášíme druhou část otázek a úkolů od našich učitelů a zaměstnanců.

Pokud nemáte z minula herní pole a figurky, můžete si je vyzvednout v kanceláři školy na Tyršově náměstí a nebo stáhnout na: www.zusuh.cz/lidusko-hraj

Na třetí a poslední část otázek a úkolů se můžete těšit v dalším vánočním čísle našeho časopisu!

Úkoly:

Přejeme dobrou zábavu!

1. Pan učitel Snopek se ptá, kolik strun mají housle. Pokud víš, házíš ještě jednou.
  2. Paní učitelka Jana Gajdošová tvrdí: Houslisté čtou noty převážně v houslovém klíči a flétnisté zase převážně ve flétnovém klíči. Je to pravda?
- N** Nestíháš vyučování? Náčelník – pan školník tě sveze na své kárce zkratkou.
3. Vyjmenuj panu učiteli Jiřímu Rybákovi alespoň dva dřevěné dechové nástroje.
  4. Paní učitelku Janu Orechovskou zajímá, z jakého dřeva se vyrábí klarinet.
  5. Zaspívej (zarepuj) paní učitelce Haně Kvasničkové a svým spoluhráčům 3x po sobě „jsi skvělý/á!“
  6. Vyjmenuj panu učiteli Tomáši Staňkovi aspoň dva dechové nástroje, které jsou součástí symfonického orchestru.
  7. Panu učiteli Ivo Horkému vyjmenuj 2 žesťové nástroje.
  8. Které zvíře se stalo předlohou pro operu Leoše Janáčka? Ptá se paní učitelka Jitka Slivečková.
  9. Pan učitel Frýbort ti vzkazuje: Tahle hra je brnkačka – jako na kytaru. Posuň se o 3 políčka dál, pokud víš, kolik má klasická kytara strun!
  10. Zaspívej pro paní učitelku Ivanu Zámečnickovou s jedním svým spoluhráčem dvojhlasně Já do lesa nepojedu. Pokud to zvládnete, posunete se oba o 3 políčka dopředu.
  11. Řekni panu učiteli Antonínu Koníčkovi, kdo používá signál HOŘÍ.

N Nestíháš vyučování? Náčelník – pan školník tě sveze na své kárce zkratkou.

12. Paní uklízečka Gajdová tě staví na jedno kolo za špinavé boty.

13. Řekni paní Uhrové, kolik not čtvrtových má nota celá.

14. Zjisti paní učitelce Janě Hanáčkové, kolik má klavír černých kláves.

15. Vyjmenuj paní učitelce Adéla Papayové solmizační slabiky a posuň se o 3 políčka.

16. Naladil sis kytaru, přátelská paní učitelka Eva Holečková ti povoluje házet ještě jednou.

17. Pana učitele Václava Ovčáčka zajímá, jak se jmenuje japonská obchodní společnost, jež vyrábí klavíry i motocykly.

N Nestíháš vyučování? Náčelník – pan školník tě sveze na své kárce zkratkou.

18. Paní učitelka Magdalena Koišová ti vzkazuje: Jestli znáš výraz DA CAPO AL FINE, zasluhuješ si pochvalu, ale bohužel to pro tebe znamená, že musíš zpět na začátek.

19. Paní učitelka Jana Grabcová se ptá: jestli má klavír víc bílých nebo černých klapek.

20. Paní učitelka Štěpánka Miklušáková vzkazuje, že jsi šlápl na políčko accelerando čili zrychlení. Postup tedy dopředu ještě jednou o stejný počet políček, který jsi hodil na kostce.

21. Na chodbě potkáš paní učitelku Annu Kuželovou, která tě nepustí dál, dokud jí nevyjmenuješ 2 díla od Bedřicha Smetany.

N Nestíháš vyučování? Náčelník – pan školník tě sveze na své kárce zkratkou.

22. Paní učitelka Gabriela Milevská tě nepustí dál, když neřekneš, ze kterých barev namícháš zelenou.

23. Paní učitelka Jana Tvrdoňová tě pustí dál, když uhádneš její nejoblíbenější barvu (nápověda... je dobrá!)

24. Byl Josef Mánes významným českým sochařem nebo malířem? Ptá se paní učitelka Hana Klínkovská.

N Nestíháš vyučování? Náčelník – pan školník tě sveze na své kárce zkratkou.

 Pan ředitel pospíchá a sveze tě na svém skútru do cíle!

25. Paní uklízečka Lehmdenová tě posílá o 3 políčka nazpět za to, že jsi nevyhodil papír do třídného odpadu.

Blahopřejeme těm, kteří celí zpocení doklopýtali do třídy, usedli na své místo, připraveni naslouchat moudrým slovům svého pedagoga. Ostatní mají neomluvenou hodinu! Svou reputaci si mohou napravit tím, že si vymyslí co nejoriginálnější výmluvu. Nepotkali jste svého učitele? V příštím čísle časopisu se vám to třeba poštěstí!

V této hře nikdo neprohrává!

Michal Stránský

Radmila Doskočilová, Hana Nemravová,

spolupracovali: Marka Blažková, Jitka Magdálková,

zpracování textů: Martina Gogolová, vizuální motivy: žáci ze třídy Jitky Magdálkové

námět: Jiri Pospíchal, graficky zpracovali: Martin Šimčík

Osudy dobrého vojáka Švejka, Zahradka

23. modrá / 24. malíř / 25. Bajaja, Staré pověsti české, Sen noci svatojánské, Ruka,

17. Yamaha / 19. bílých / 21. Prodáná nevěsta, Dalibor, Hubička, Čert a káča, ... / 22. modrá a žlutá /

roh, ... / 8. liška / 9. 6 strun / 11. hasiči / 12. stradiivárky / 13. čtyři / 14. 36 / 15. Do-Re-Mi-Fa-Sol-La-Si-Do /

trombon, lesní roh, tuba, příčná flétna, klarinet, hoboj, fagot / 7. trubka, křídlovka, baskrídlovka, lesní

1. čtyři / 2. není, flétnový klíč neexistuje / 3. klarinet, saxofon, hoboj, fagot / 4. ebenového / 6. trubka,

ODPovědi:

QR – hra ke stažení

